

РЕШЕНИЕ

№ 905

гр. Перник, 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Симона Пл. Кирилова

при участието на секретаря ЕМИЛ Н. КРЪСТЕВ
като разглежда докладваното от Симона Пл. Кирилова Гражданско дело № 20231720101960 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 237, вр. чл. 235, ал. 1 ГПК.

Образувано е по искова молба на М. С. М. и Т. С. М. срещу „Водоснабдяване и канализация“ ООД – Перник.

Ищецът твърди, че ответното дружество се е снабдило срещу наследодателя на ищите С.М.С. с изпълнителен лист от 08.02.**** г., издаден въз основа на влязла в сила Заповед за изпълнение, за принудително събиране вземанията по който с молба от 11.03.**** г. е образувало изп.д. № ***/**** г. по описа на ЧСИ С.Б.. Твърди се, че действия по изпълнение не са били предприемани своевременно (последното било предприето на 23.03.**** г. чрез налагане на заповест за налагане на МПС), поради което изпълнителното дело е прекратено по силата на закона на 23.03.2018 г., като новата давност за вземанията е изтекла към момента на депозиране на исковата молба. Твърди се, че въпреки това в кантората на ЧСИ делото е със статут „висящо“, което обуславя интерес от съдебна защита.

При изложените твърдения се иска признаване за установено в отношенията между страните, че в полза на „ВиК“ ООД – Перник не съществува изискуемо вземане спрямо М. С. М. и Т. С. М. при условията на разделна отговорност за по ½ ид.ч. от общия дълг в размер на 290,83 лева, включващ следните суми: **233,16** – главница, представляваща стойност на доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадни води за апартамент, находящ се в с. Д., ул. „П.“ ** за периода от 30.03.2013 г. до 28.10.**** г., както и законната лихва върху главницата, считано от 03.12.**** г. до окончателното и изплащане, сумата от **32,67 лева** – законна лихва за забава на месечните плащания за периода от 07.06.2013 г. до 19.11.**** г., както и сумата от **25,00 лева** – разноски, за които суми е издаден изпълнителен лист от 08.02.**** г. въз основа на влязла в сила Заповед за изпълнение по ч.гр.д. № ***/**** г. по описа на РС Перник, и е образувано изпълнително дело № ***/**** г. по описа на ЧСИ С.Б.. Претендират се разноски.

Ответната страна е депозирала писмен отговор в срока по чл. 131 ГПК. Прави признание на иска по см. на чл. 237 ГПК като признава и факта, че сумите са начислени така както е посочено в исковата молба, но действия по изпълнение не са предприемани, поради

което са погасени по давност. Намира, че материалното право съществува като естествено задължение, но то не би могло да бъде предмет на принудително изпълнение, а единствено доброволно платено.

Ищците **не** са поискали постановяване на решение по реда на чл. 237 ГПК и изрично са се противопоставили срещу постановяване на решение по този процесуален ред.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Районен съд Перник е сезиран с отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК за оспорване на изпълнението по изп.дело № ***/**** г. по описа на ЧСИ С.Б.. Разпоредбата на чл. 439 ГПК предоставя възможност на длъжника за защита срещу материалната незаконосъобразност на принудителното изпълнение. Предмет на този отрицателен установителен иск е оспорване съществуването на изпълняемото право, въз основа на факти, непреклудирани от формираната сила на пресъдено нещо и водещи до погасяване на възникналото и претендирано право на вискателя или на отговорността на длъжника. Предметът на производството по чл. 439 ГПК не е съществуването или несъществуването на *вземането*, а съществуването или несъществуването на *правото на принудително изпълнение*, въпреки евентуалните прекъсвания и спирания на давността. С нарочно уредения от закона иск се парира изпълнителната сила на съдебното изпълнително основание (и в крайна сметка се стига до прекратяване на изпълнителния процес), което обосновава и **правния интерес** от депозиране на настоящите иски.

Между страните не е спорно, а от приобщеното копие от изп.д. № ***/**** г. по описа на ЧСИ С.Б. се установява, че същото е образувано по молба на вискателя „ВиК“ ООД - Перник от 11.08.**** г. за принудително събиране на посочените в исковата молба вземания срещу длъжника С.М.С. (наследодател на ищите в настоящото производство), съгласно изп.лист от 08.02.**** г., издаден по ч.гр.д. № ***/**** г. на РС Перник въз основа на влязла в сила Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК.

Няма отбелязване за прекратяване на изпълнителното производство на някое от основанията, визирани в чл. 433 ГПК.

Наличието на изпълнителен титул и висящо изпълнително дело, образувано срещу ищеца по искане на ответника за събиране на процесните вземания, свидетелства за правния интерес от предявяване на отрицателните установителни иски. В настоящия случай ищецът оспорва вземанията, като се позовава на нов факт – погасителна давност, изтекла след издаване на процесния изпълнителен лист.

В процесния случай ответникът е **признал иска** и всички факти, пораждащи спорното материално право, а с доклада по делото по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК са отделени като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата относно образуването на изп.д. № ***/**** г. по описа на ЧСИ С.Б. по изпълнителен лист, издаден в полза на ответното дружество срещу наследодателя на ищите, въз основа влязла в сила заповед за изпълнение по ч.гр.д. № ***/**** на ПРС, че последното валидно изпълнително действие е предприето на 23.03.**** г.

Сочените обстоятелства се установяват и от приобщеното копие на цитираното изпълнително дело – същото е образувано по молба на вискателя от 11.08.**** г., която съдържа искане за прилагане на конкретни изпълнителни способности, с което давността за вземането е прекъсната, съобразно разясненията в ТР № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС. В последствие с разпореждане от 23.03.**** г. съдебният изпълнител е наложил заповед върху МПС.

Няма данни за каквито и да е други предприети или поискани изпълнителни действия спрямо С.С. до смъртта му на 15.04.2023 г., нито след това да е поискал изпълнението да

бъде насочено срещу ищците като негови универсални правоприменители при условията на чл. 429, ал. 2 ГПК.

Тъй като ответникът не е твърдял, нито установил в продължение на две години след молбата за образуване от 11.08.**** г. да е поискал извършването на изпълнителни действия, съдът приема, че към 11.08.2018 г. производството се явява прекратено по право при условията на чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, като новата давност за вземанията е започнала да тече от 23.03.**** г. – последното валидно поискано/предприето изпълнително действия, съгласно разясненията на ТР № 2/2013 г. Отбелязването на ЧСИ дали и кога делото е прекратено на осн. чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, е ирелевантно, тъй като при бездействие на кредитора в период от две години производството се прекратява поради т. нар. „перемпция“. Прекратителното основание в тази хипотеза настъпва *ex lege*.

За приложимия давностен срок съдът следи служебно при направено позоваване на изтекла давност. Съгласно чл. 117, ал. 2 от ЗЗД, ако вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години. В случая има издадена заповед за изпълнение, чиито правни последици могат да бъдат приравнени на тези на съдебното решение, включително по отношение на погасителната давност на установеното с нея вземане, в какъвто смисъл е и практиката на ВКС – Решение № 37/24.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1747/2020 г., Решение № 6/21.01.**** г. на ВКС по т. д. № 1562/**** г. и др., както и трайното становище на настоящия съдебен състав. Изискването по чл. 117, ал. 2 ЗЗД за петгодишен срок на новата давност, която тече от прекъсването на давността, се прилага както когато вземането е установено с влязло в сила съдебно решение, така и с влязла в сила заповед за изпълнение, като в посочения смисъл е и отговорът на поставения касационен въпрос в Решение № 118/07.07.2022 г. по гр. д. № 4063/2021 г. на ВКС, с което е потвърдено решение на Районен съд Перник в посочения смисъл, както и Определение № 50130/08.03.2023 г. за недопускане до касационно обжалване.

По изложените съображения съдът намира, че погасителната давност за вземането е общата 5-годишна давност по арг. от чл. 117, ал. 2 ЗЗД, който е приложим и в настоящия случай. В настоящия случай след 23.03.**** г. не са били предприемани валидни действия по изпълнение, поради което петгодишната давност за процесните вземания е изтекла на **23.03.2021 г.**, а с това – и преди образуването на настоящото исково производство и изтичане на срока за отговор. Следователно сумите, предмет на изпълнителния лист са били погасени по давност и искът е основателен и следва да бъде уважен така, както е предявен.

По разноските:

Доколкото след молбата за образуване от 11.08.**** г. ответникът не е правил изявления по повод принудително събиране на вземането, както и след изтичане на давността за вземанията не е поискал или предприемал каквито и да е изпълнителни действия, същият не е станал повод за завеждане на иска, поради което и доколкото с отговора на исковата молба е признал иска, налице са кумулативните предпоставки за приложение на чл. 78, ал. 2 ГПК при определяне отговорността за разноските и същите следва да се възложат на ищеца – в размер на 100 лв. юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 78, ал. 8, вр. чл. 37 ЗПП, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Съдът не споделя становището, че нормата на чл. 78, ал. 2 ГПК не урежда право на ответника на разноски. Уредената в чл. 78 от ГПК отговорност за **разноски включва** заплатените такси, разноските за производството и възнаграждението за един адвокат, ако страната е упълномощила такъв – така Определение № 60368 от 20.10.2021 г. на ВКС по ч. т. д. № 2058/2021 г., Решение № 129 от 6.11.2018 г. на ВКС по к. гр. д. № 430/2018 г. Същевременно в по-новата практика – Определение № 365/23.09.2022 по гр. д. № 3019/2022 г. на ВКС, се приема, че „ответникът има право на разноски и при уважаване на този отрицателен установителен иск, ако не е дал повод за завеждането на делото и ако е

признал този иск“ и съдът е присъдил разноски в полза на ответника в хипотезата на чл. 78, ал. 2 ГПК. Аналогично, в подобна хипотеза разноски са присъждани на ответната страна при условията на чл. 78, ал. 2 ГПК и в Определение № 95 от 22.02.2018 г. по ч. гр. д. № 510/2018 г., ВКС, IV г. о. и Определение № 338 от 18.07.2018 г. по ч. гр. д. № 209/2018 г., ВКС, IV г. о., Определение № 468 от 18.12.2018 г. по ч. гр. д. № 4586/2018 г., ВКС, III г. о., Определение № 476 от 20.12.2018 г. по ч. гр. д. № 4569/2018 г., ВКС, III г. о. и др., а посоченото от ищите Определение № 646/07.11.2017 г. е изолирано и предхожда цитираните по-нови актове на ВКС.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от М. С. М., ЕГН ***** и Т. С. М., ЕГН ***** срещу „Водоснабдяване и канализация“ ООД – Перник, ЕИК 823073638 обективно съединени отрицателни установителни искове с правно основание **чл. 124, ал. 1 ГПК**, че в полза на „Водоснабдяване и канализация“ ООД – Перник **НЕ съществува изпълняемо право** (право на принудително изпълнение) спрямо М. С. М. и Т. С. М. като наследници на С.М.С., при условията на **разделна** отговорност за по ½ ид.ч. от общия дълг в размер на 290,83 лева, включващ следните суми: **233,16** – главница, представляваща стойност на доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадни води за апартамент, находящ се в с. Д., ул. „П.“ ** за периода от 30.03.2013 г. до 28.10.**** г., както и законната лихва върху главницата, считано от 03.12.**** г. до окончателното и изплащане, сумата от **32,67 лева** – законна лихва за забава на месечните плащания за периода от 07.06.2013 г. до 19.11.**** г., както и сумата от **25,00 лева** – разноски, за които суми е издаден изпълнителен лист от 08.02.**** г. въз основа на влязла в сила Заповед за изпълнение по ч.гр.д. № ****/**** г. по описа на РС Перник, и е образувано изпълнително дело № ***/**** г. по описа на ЧСИ С.Б., **поради изтекла погасителна давност за вземанията.**

ОСЪЖДА на осн. **чл. 78, ал. 2, вр. ал. 8 ГПК** М. С. М., ЕГН ***** и Т. С. М., ЕГН ***** да **заплатят** в полза на „Водоснабдяване и канализация“ ООД – Перник, ЕИК 823073638 сумата от **100,00 лева** – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните на осн. чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Перник: _____